

[Forsvarsministeren.]

flertal af beboerne — hvoraf mange studerer eller arbejder uden for området — vil kunne klare sig andetsteds.

Forsvarsministeriets ansvar for området er et ejeransvar. Imidlertid har området berørt andre ministerier, og jeg har derfor indhentet oplysninger fra socialministeriet og justitsministeriet.

På det sociale område har beboelsen af det tidligere kaserneområde naturligt først og fremmest skabt problemer for Københavns kommune, der som opholdskommune har pligt til at yde social bistand til alle, der har ophold i kommunen.

Da det ikke har kunnet udelukkes, at etableringen af den såkaldte fristad har tilskyndet folk fra andre kommuner til at søge til København, og da samling af mennesker med sociale problemer kan stille særlige krav til de kommunale myndigheder, har de centrale sociale myndigheder søgt at støtte de kommunale myndigheder i bestræbelserne på at opnå rimelige og forsvarlige forhold på området.

Inden for det sociale område er det især den almindelige offentlige forsyng og børne- og ungdomsforsorgen, der er blevet stillet over for problemer på „Christiania“.

Fælles for disse to områder er det, at der herigennem skal sikres en bistand til personer, der ikke kan klare sig selv.

Den almindelige offentlige forsyng fungerer således som et sikkerhedsnet, der kan sættes ind i akutte situationer med det formål at sikre et eksistensminimum gennem økonomisk bistand, således at personer, der ikke på anden måde kan klare sig selv, får det nødvendige til livets opretholdelse.

For børne- og ungdomsforsorgens vedkommende er hovedsigtet med bistanden at bidrage til at give den enkelte forudsætning for senere at klare sig i tilværelsen og derfor søge at sætte ind over for de forhold, der må formodes at være årsag til en konstateret mindre tilfredsstillende udvikling.

For den almindelige offentlige forsyngs vedkommende er kontakten til beboerne varetaget af det stedlige lokale socialkontor, der har måttet yde økonomisk bistand inden for lovens rammer i en række tilfælde, hvilket må antages også at ville have været tilfældet, selv om Christiania ikke havde eksisteret; det må i denne forbindelse erin-

dres, at et meget væsentligt antal af beboerne i forvejen har været ude i massive sociale problemer, som ikke hidtil har kunnet løses tilfredsstillende.

Med hensyn til børne- og ungdomsforsorgen er forholdet det, at Københavns børne- og ungdomsværn har stået over for en række tilfælde, hvor samfundet som følge af manglende motivation hos de unge hidtil er kommet til kort med de tilbud om bistand, der er søgt realiseret. Det har derfor været Københavns børne- og ungdomsværns opfattelse, at det er helt afgørende gennem samarbejde og forhandlinger med de unges forældre og med de unge selv at søge opnået motivation for bistand ad de sædvanlige kanaler og dermed også, så vidt det overhovedet er muligt, søge at undgå at fastholde de unge i „Christiania“-miljøet. For at opnå dette resultat har Københavns børne- og ungdomsværn specielt udvalgte folk, der varetager disse opgaver, og det skal i denne forbindelse fremhæves, at dette arbejde — trods de betydelige vanskeligheder — har givet resultater, der kan begrunde håbet om positive løsninger. For tiden er forholdet det, at børneværnet har kontakt med 12-15 børn og unge.

Udover det foran anførte skal det fremhæves, at der blandt et klientel, som der her er tale om, generelt er et betydeligt behov for rådgivning og vejledning, og at der med henblik herpå og som støtte for de kommunale myndigheder gennem rådgivningsklinikken i Læssøesgade er udstationeret en socialrådgiver, der kan bistå hermed.

Indsatsen fra de centrale myndigheder har været koncentreret om gennem forhandlinger med andre myndigheder at bidrage til at søge forskellige forhold legaliseret; der har således været ført forhandlinger med toldvæsenet, folkeregistret osv. Herudover har man søgt på forskellige måder at bidrage til løsning af opgaver, som ligger uden for de lokale sociale myndigheders muligheder; det drejer sig her om støtte gennem bl. a. tipsmidler til sanitære foranstaltninger og oprydning på arealet; yderligere har der i begrænset omfang været ydet støtte til rådgivningsarbejde. Støtten til disse særlige foranstaltninger har i finansåret 1972-73 andraget 50.000 kr. og i 1973-74 godt 47.000 kr.

„Christiania“ hører til Københavns politikreds. På grundlag af indberetninger fra